

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาองค์ประกอบด้านภูมิหลังและองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ว่ามีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีสถานภาพอยู่ในภาวะรอพินิจหรือไม่ ซึ่งมีรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ ตลอดจนวิธีการในการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ซึ่งกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี และมีสถานภาพอยู่ในภาวะรอพินิจในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 634 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ซึ่งกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 1-4 และได้รับสถานภาพภาวะรอพินิจในปีการศึกษา 2535 จำนวน 358 คน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607-610 อ้างใน วัน เชนพิชัย, 2535 : 301) ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาภาวะรอบพินิจ
จำแนกตามวิทยาเขต คณะ และเพศ

คณะ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วิทยาเขตปัตตานี						
1. ศึกษาศาสตร์	24	21	45	20	20	40
2. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	18	38	56	15	26	41
3. ศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	7	9	2	7	9
รวม	44	66	110	37	53	90
วิทยาเขตขนาดใหญ่						
1. วิศวกรรมศาสตร์	164	19	183	85	15	100
2. ศึกษาศาสตร์	65	53	118	30	25	55
3. แพทยศาสตร์	1		1	1		1
4. วิทยาการจัดการ	41	43	84	20	20	40
5. ทันตสาธารณสุข	72	31	103	35	15	50
6. เกษตรศาสตร์	8	16	24	4	8	12
7. พยาบาลศาสตร์	3	6	9	3	5	8
8. ทันตแพทยศาสตร์	2		2	2		2
รวม	356	168	524	180	88	268
รวมทั้งสิ้น	400	334	634	217	141	358

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด และมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 3 ตอนใหญ่ ๆ ได้แก่

1.1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลด้านภูมิหลังของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี อันดับที่ใช้ในการเลือกคณะ ภูมิลำเนา การศึกษาบิดา การศึกษามารดา รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา สถานภาพทางครอบครัว

(ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 189-190)

1.2 เป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ แบบวัดความวิตกกังวล แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง แบบวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติในการเรียน และแบบวัดสุขภาพจิต ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดของบุคคลต่าง ๆ ที่มีการรายงานค่าความเชื่อมั่นแล้ว เชื่อถือได้ ลักษณะของแบบวัดทั้ง 5 ด้านนี้ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่น่าใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนน มีดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่น่าใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

สำหรับในรายละเอียดของแบบวัดแต่ละด้านมีดังนี้

1.2.1 แบบวัดความวิตกกังวล เป็นแบบวัดที่ใช้วัดความรู้สึกของนักศึกษาที่ประกอบด้วยข้อความ ซึ่งถามถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลที่สังเกตได้ เช่น ความกระวนกระวาย ความรู้สึกกลัว ประหม่า ซึ่งนักศึกษามีต่อการเรียน เพื่อน ครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงและปรับปรุง

มาจากแบบสำรวจของ สัมภาษณ์ เสียงใส ซึ่งมีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 และผู้วิจัยได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นใหม่โดยใช้ KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 192)

1.2.2 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบวัดความมั่นใจในการกระทำการใด ๆ โดยไม่ลังเลหรือหวั่นวิตกใด ๆ ไม่ว่าในด้านการเรียนกับเพื่อนหรือกับตนเอง ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านเป็นผู้นำฉบับย่อที่ 3 (ความเชื่อมั่นในตนเอง) ของ ชมภู พิงธรรม 2526 มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 ผู้วิจัยได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นใหม่ โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 193)

1.2.3 แบบวัดแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบใช้วัดความตั้งใจ ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จ โดยไม่ทอดทิ้งและมีอุปสรรค ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ของ เมธี โนธิวัฒน์ (2523) มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ผู้วิจัยนำไปหาค่าความเชื่อมั่นใหม่โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 194)

1.2.4 แบบวัดเจตคติต่อการเรียน เป็นแบบวัดท่าที ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดเจตคติในการเรียนของ อภินันท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมย์ (2531) มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ผู้วิจัยนำไปหาค่าความเชื่อมั่นใหม่เท่ากับ .86 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 195)

1.2.5 แบบวัดสุขภาพจิต เป็นแบบวัดที่ประกอบด้วย ความรู้สึก ซึมเศร้า ท้อถอย มีอาการย้ำคิดย้ำทำ ก้าวร้าว ซอยท่าด่าทอ กลัวโดยไม่มีเหตุผล หวาดระแวง ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของ เพ็ญใจ สิ้นฐานครและคณะ ซึ่งเป็นแบบสำรวจความวิตกกังวล (State-Trait Anxiety Inventory-STAI) ที่สร้างโดย Spielberger และคณะ ผู้วิจัยนำไปวัดค่าความเชื่อมั่นใหม่ได้เท่ากับ .86 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 196)

1.3 เป็นแบบวัดการปรับตัวของนักศึกษาในด้านอารมณ์ และความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ด้านเพื่อน และด้านการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงและปรับปรุง

และปรับปรุงมาจากแบบวัดการปรับตัวของ สุภาพรณ โศตรจรัส (2524) ซึ่งได้แปลและเรียบเรียงมาจากแบบสำรวจปัญหาการปรับตัว Mooney Problem Checklist College Form C., 1950) มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 ลักษณะของแบบวัดฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละข้อมีค่าตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่นั่งใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เกณฑ์ในการให้คะแนนคือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่นั่งใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

1.3.1 แบบวัดการปรับตัวด้านอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง เป็นแบบวัดที่ประกอบด้วย ความรู้สึกทางด้านอารมณ์ ความกังวลใจ ท้อถอย ความเครียด ความเข้าใจตนเอง ซึ่งปรับปรุงและดัดแปลงมาจากแบบวัดการปรับตัวของ สุภาพรณ โศตรจรัส (2524) มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และผู้วิจัยนำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่เท่ากับ .85 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 197)

1.3.2 แบบวัดการปรับตัวด้านเพื่อน เป็นแบบวัดการปรับตัวด้านการคบเพื่อน การใช้ชีวิตร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสำรวจ ของ ทวีป สิวิรัมย์ และสมทวิทย์ สุขอนันต์ (2526) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 และผู้วิจัยนำมาหาค่าความเชื่อมั่นใหม่เท่ากับ .86 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 198)

1.3.3 แบบวัดการปรับตัวด้านการเรียน เป็นแบบวัดที่ประกอบด้วย วิชาการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียน ความสนใจในการเรียน พื้นความรู้ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ สิบพงศ์ จินคาพล และแบบสอบถามของ วันชาติ อ่วมแจง มีรายงานค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก หน้า 199)

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ศึกษาลักษณะสภาพความเป็นอยู่ โดยทั่วไปของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปัจจุบัน
 - 2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - 2.3 รวบรวมข้อมูลที่ได้สร้างเป็นข้อคำถาม (Item) และคิดแปลงจากแบบสอบถามของบางท่านที่สามารถนำมาใช้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - 2.4 ขอคำปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา
 - 2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นครั้งแรก เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจปรับปรุงแก้ไข
 - 2.6 นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีประสบการณ์ในด้านนี้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม
 - 2.7 นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้
 - 2.8 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ซึ่งพัฒนาโดยครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปยังงานทะเบียนวิชาเขตปัตตานี และงานทะเบียนกลาง วิชาเขตหาดใหญ่ เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษา รายชื่อนักศึกษา จำนวนคณะ สถานที่พัก ระยะเวลา ชั้นปี เพศ ของนักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพภาวะรอพินิจ ปีการศึกษา 2535
2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขอความร่วมมือไปยังผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา และนักศึกษาผู้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยเฉพาะ วิชาเขตปัตตานี สำหรับที่วิชาเขตภาคใหญ่ ผู้วิจัยอาศัยนักศึกษาซึ่งมีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูล เป็นผู้ช่วยผู้วิจัย เนื่องจากวิชาเขตภาคใหญ่มีนักศึกษาหลายคณะ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ตั้งกว้างขวางมาก และเป็นพื้นที่เชิงเขา นักศึกษาก็มีที่พักกระจายไปตามหอนอกต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย การเก็บข้อมูลจึงชากลำบาก ผู้วิจัยจึงได้ขอความร่วมมือประสานมายังกองกิจการนิสิต วิชาเขตภาคใหญ่ จึงได้คัดเลือกนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัยมาแล้ว เป็นผู้ที่มึนุษย์สัมพันธ์ดี รู้จักนักศึกษามาก เพราะในการวิจัยครั้งนี้มีเงื่อนไขศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาภาวะรอบนิจเท่านั้น

เมื่อได้ผู้ช่วยผู้วิจัยพร้อม ก็ได้เริ่มเก็บข้อมูลที่วิชาเขตภาคใหญ่ ก่อน โดยเริ่มเมื่อ 10 กันยายน 2536 และได้ข้อมูลพร้อมสมบูรณ์เมื่อประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน 2536 สำหรับที่วิชาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเองราวสิ้นเดือนกันยายน 2536 และสมบูรณ์เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน 2536

ปัญหาที่ทำให้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลล่าช้า เนื่องจากช่วงที่เริ่มเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่นักศึกษากำลังเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ จึงหาตัวนักศึกษาชาก นักศึกษาจะไปอ่านหนังสือกับเพื่อน เข้าห้องสมุด หรือเข้าห้องทดลอง ทำงานที่ค้างอยู่ ประจวบกับในเดือนนี้มีการรับปริญญา นักศึกษาจึงมีกิจกรรมหลายอย่าง

การตรวจให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดการตรวจให้คะแนนไว้ดังนี้

1. การให้คะแนนตัวแปรด้านภูมิหลัง ได้แก่

1.1 เพศ

เพศชาย	ให้คะแนนเป็น	0
เพศหญิง	ให้คะแนนเป็น	1

1.2	อายุ		
	18-20 ปี	ให้คะแนนเป็น	1
	20 ปีขึ้นไป	ให้คะแนนเป็น	2
1.3	ชั้นปี		
	ชั้นปีที่ 1	ให้คะแนนเป็น	1
	ชั้นปีที่ 2	ให้คะแนนเป็น	2
	ชั้นปีที่ 3	ให้คะแนนเป็น	3
	ชั้นปีที่ 4	ให้คะแนนเป็น	4
1.4	อันดับที่ในการเลือกคณะ		
	อันดับที่ 1	ให้คะแนนเป็น	6
	อันดับที่ 2	ให้คะแนนเป็น	5
	อันดับที่ 3	ให้คะแนนเป็น	4
	อันดับที่ 4	ให้คะแนนเป็น	3
	อันดับที่ 5	ให้คะแนนเป็น	2
	อันดับที่ 6	ให้คะแนนเป็น	1
1.5	ภูมิฐานะ		
	สงขลา หรือ ปัตตานี	ให้คะแนนเป็น	5
	ภาคใต้ ยกเว้นสงขลา หรือ ปัตตานี	ให้คะแนนเป็น	4
	ภาคกลาง	ให้คะแนนเป็น	3
	ภาคเหนือ	ให้คะแนนเป็น	2
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ให้คะแนนเป็น	1
1.6	การศึกษาของบิดา		
	ไม่เคยได้รับการศึกษา	ให้คะแนนเป็น	0
	ประถมศึกษา	ให้คะแนนเป็น	1
	มัธยมศึกษา	ให้คะแนนเป็น	2
	อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ให้คะแนนเป็น	3
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ให้คะแนนเป็น	4
	สูงกว่าปริญญาตรี	ให้คะแนนเป็น	5

1.7 การศึกษาของมารดา

ไม่เคยได้รับการศึกษา	ให้คะแนนเป็น	0
ประถมศึกษา	ให้คะแนนเป็น	1
มัธยมศึกษา	ให้คะแนนเป็น	2
อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ให้คะแนนเป็น	3
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ให้คะแนนเป็น	4
สูงกว่าปริญญาตรี	ให้คะแนนเป็น	5

1.8 รายได้ของบิดามารดา

1,000 - 3,000 บาท	ให้คะแนนเป็น	1
3,001 - 5,000 บาท	ให้คะแนนเป็น	2
5,001 - 7,000 บาท	ให้คะแนนเป็น	3
7,001 - 10,000 บาท	ให้คะแนนเป็น	4
10,001- 100,000 บาท	ให้คะแนนเป็น	5

1.9 สภาพภาพของครอบครัว

บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	ให้คะแนนเป็น	5
บิดามารดาแยกกันอยู่	ให้คะแนนเป็น	4
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	ให้คะแนนเป็น	3
บิดามละมารดาเสียชีวิต	ให้คะแนนเป็น	2
บิดามารดาหย่าขาดจากกัน	ให้คะแนนเป็น	1

2. การตรวจให้คะแนนแบบวัดด้านบุคลิกภาพ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็นการตอบในทางบวกและทางลบ ได้แก่

2.1 การตอบข้อสอบในทางบวกให้ตามเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

2.2 การตอบข้อความในทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

แบบวัดบุคลิกภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีข้อคำถามในทางบวก และทางลบ ได้แก่

- 1) แบบวัดความวิตกกังวล ครอบคลุมทุกข้อ
- 2) แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 8, 9, 16, 18
- 3) แบบวัดเจตคติในการเรียน ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 2, 12
- 4) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ครอบคลุม
- 5) แบบวัดสุขภาพจิต ครอบคลุมเว้นข้อ 1, 2, 5, 9
- 6) แบบวัดการปรับตัวด้านอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 3, 6, 7, 13, 14, 19, 20
- 7) แบบวัดการปรับตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 2, 7, 8, 11, 14, 18, 20
- 8) แบบวัดการปรับตัวด้านการเรียน ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 3, 8

3. การให้เกณฑ์ในแบบวัดบุคลิกภาพแต่ละด้านยึดถือหลักเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของวิน เชย์พิกซ์ (2527 : 149) โดยนำค่าคะแนนที่วัดพฤติกรรมออกมาได้ เปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์นั้น ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\text{คะแนนรวมในด้านนั้น}}{\text{จำนวนคน} \times \text{จำนวนข้อ}}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

\bar{x} ที่ได้จะมีค่าไม่เกิน 5 เมื่อได้ค่า \bar{x} แล้วนำไป

เปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ที่มีรายละเอียดดังนี้

4.56 - 5.55	หมายถึง	มากที่สุด/ดีที่สุด/สูงที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มาก/ดี/สูง
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	น้อย/ไม่ดี/ต่ำ
0.56 - 1.55	หมายถึง	น้อยที่สุด/ไม่ดีที่สุด/ต่ำที่สุด

การให้เกณฑ์แบบส่ววัดด้านต่าง ๆ

3.1 การให้เกณฑ์แบบวัดความวิตกกังวล ซึ่งมีข้อความและลักษณะค่าตามเป็นไปในทางเดียวกัน จึงแบ่งเกณฑ์ในการให้ดังนี้

ถ้าได้คะแนน 4.56 - 5.55	หมายถึง	สบายใจมากที่สุด คือ วิตกกังวลน้อยที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	สบายใจมากวิตกกังวลน้อย
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	สบายใจน้อยวิตกกังวลมาก
0.56 - 1.55	หมายถึง	สบายใจน้อยที่สุดวิตกกังวล มากที่สุด

3.2 การให้เกณฑ์แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ถือเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ดังนี้

4.56 - 5.55	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเอง มากที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อย ที่สุด

- 3.3 การให้เกณฑ์แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ถือเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ดังนี้
4.56 - 5.55	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยที่สุด
- 3.4 การให้เกณฑ์แบบวัดเจตคติในการเรียน ถือเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ดังนี้
4.56 - 5.55	หมายถึง	มีเจตคติในการเรียนมากที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีเจตคติในการเรียนมาก
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีเจตคติในการเรียนน้อย
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีเจตคติในการเรียนน้อยที่สุด
- 3.5 การให้เกณฑ์แบบวัดสุขภาพจิต ถือเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ดังนี้
4.56 - 5.55	หมายถึง	มีสุขภาพจิตดีที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีสุขภาพจิตดี
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีสุขภาพจิตไม่ดี
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีสุขภาพจิตไม่ดีที่สุด
- 3.6 การให้เกณฑ์แบบวัดการปรับตัวด้านอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ถือเป็นเกณฑ์สัมบูรณ์ ดังนี้
4.56 - 5.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านอารมณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองดีที่สุด

3.56 - 4.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านอารมณ์ และความรู้สึกเกี่ยวกับ ตนเองดี
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านอารมณ์ และความรู้สึกเกี่ยวกับ ตนเองไม่ดี
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านอารมณ์ และความรู้สึกเกี่ยวกับ ตนเองไม่ดีที่สุด

**3.7 การให้เกณฑ์แบบวัดการปรับตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคม
ถือเกณฑ์สมบูรณ์ ดังนี้**

4.56 - 5.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านเพื่อน ดีที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านเพื่อนดี
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านเพื่อน ไม่ดี
0.56 - 1.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านเพื่อน ไม่ดีที่สุด

**3.8 การให้เกณฑ์แบบวัดการปรับตัวด้านการเรียน ถือเกณฑ์สมบูรณ์
ดังนี้**

4.56 - 5.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านการเรียน ดีที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านการเรียนดี
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง

- 1.56 - 2.55 หมายถึง มีการปรับตัวด้านการเรียน
ไม่ได้
- 0.56 - 1.55 หมายถึง มีการปรับตัวด้านการเรียน
ได้ดีที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS PC⁺ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยต้องการสิ่งต่อไปนี้

- 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (The Correlation Coefficient)
- 2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient)
- 3) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)
- 4) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)